

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Leo Pharma A/S (Ballerup, Dania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „Skinovea” – zgłoszenie nr 17 898 565

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 września 2020 r. w sprawie R 337/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2020 r. – Impresa comune Clean Sky 2 / NG

(Sprawa T-721/20)

(2021/C 35/77)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Impresa comune Clean Sky 2 (przedstawiciele: adwokat M. Velardo i B. Mastantuono, pełnomocnik)

Strona pozwana: NG

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanego zapłaty kwoty 141 094,80 EUR z tytułu umowy subwencyjnej nr 632506 „Wireless Flexible sensor co-operation for structural health Diagnosis/prognosis” w ramach 7 programu ramowego Unii Europejskiej, powiększonej o odsetki 3,5 % stosowane przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących, liczone od dnia 9 lipca 2019 r. do dnia rzeczywistej zapłaty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujący zarzut.

Pozwany nie wypełnił swoich zobowiązań umownych, nie zwracając kwoty dotyczącej kosztów osobowych uznanych za niekwalifikujące się do finansowania. W konsekwencji skarżąca wystawiła w dniu 23 maja 2019 r. notę obciążeniową na kwotę 141 094,80 EUR wypłaconą już spółce Alpha Consulting Service Srl zgodnie z postanowieniami umowy subwencyjnej. W niniejszej sprawie nie ma żadnych wątpliwości co do okoliczności leżących u podstaw zobowiązań pozwanego jako współnika oraz przedstawiciela przedsiębiorstwa Alpha Consulting Service Srl, wykreślonego z rejestru przedsiębiorstw. Zastrzeżenia tej spółki wyrażone w następstwie wystawienia noty obciążeniowej są ogólne, niekompletne i niepoparte dowodami, a zatem okazują się całkowicie bezzasadne. W konsekwencji skarżąca ma prawo żądać odzyskania i zwrotu wypłaconej kwoty wraz z odsetkami za zwłokę.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2020 r. – Far Polymers i in. / Komisja

(Sprawa T-722/20)

(2021/C 35/78)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Far Polymers Srl (Filago, Włochy), Gamma Chimica SpA (Mediolan, Włochy), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Włochy), Jeniuschem Srl (Gallarate, Włochy) (przedstawiciele: G. Abbatescianni e E. Patti, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu by, uznawszy dopuszczalność niniejszej skargi, stwierdził nieważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych (PVA) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2020, L 315, s. 1)

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przepisów i oczywistego błędu przy określeniu unijnego przemysłu PVA, do którego Komisja zaliczyła obok podmiotów wolnego rynku również podmioty rynku zmonopolizowanego, a także producentów, którzy są równocześnie importerami. Błąd ten a) podważył ocenę szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu, do którego w rzeczywistości należy jedynie autor skargi do Komisji, b) doprowadził do nałożenia ceł, które nie sprzyjają wolnej konkurencji na rynku unijnym, lecz służą wyłącznie autorowi skargi do Komisji lub państwom trzecim, c) doprowadził do braku odpowiedniej oceny interesów wszystkich pozostałych podmiotów przemysłu unijnego (producentów, importerów i użytkowników) przeciwnych cłom, d) doprowadził do wyraźnej sprzeczności rozporządzenia z poprzednimi rozporządzeniami, w których zdolności produkcyjne przemysłu unijnego uznano za niewystarczające, wobec czego przewidziano kontyngenty zwolnione z ceł. Z tych samych względów zaskarżone rozporządzenie cechuje się nadużyciem władzy.

W zarzucie drugim strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżony akt jest sprzeczny z zasadami przewidzianymi w art. 102 TFUE, a posiłkowo, że dotknięty jest oczywistym błędem i nadużyciem władzy w zakresie, w jakim prowadzi do nadania na rynku PVA pozycji dominującej autorowi skargi do Komisji – jednemu producentowi działającemu na wolnym rynku Unii i dysponującemu dodatkowymi zdolnościami produkcyjnymi. Akt ten nie uwzględnia dowodów z dokumentów dotyczących antykonkurencyjnych zachowań okazanych już przez autora skargi do Komisji, który odmówił sprzedaży PVA niskiej jakości po cenach, które uwzględniałyby niższe koszty produkcji.